

Jesús, el gran terapeuta

Dc, 23/12/2009 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Començo la classe de formació en teràpia Gestalt amb una pregunta dirigida a la concurrència. Qui és un dels millors terapeutes de tota la història? Sona algun nom, però tots els grups coincideixen a esmentar el mateix: Jesucrist. Hi estic d'acord.

Si creiem que l'objectiu de la teràpia és «fer parlar i escoltar l'infant que hi ha en nosaltres i que un dia va emmudir» (Alice Miller), convé submergir-se en la infància de Jesús, que ens pot proporcionar claus d'interpretació excel·lents. Es tracta que ens endinsem en el primer Nadal. Observem que caiem a la trampa d'idealitzar-lo, i ens allunya de la realitat dels fets. Els seus pares, complint les exigències dels romans invasors, s'han d'empadronar. Inicien un llarg viatge a peu, amb la mare embarassada de vuit mesos. Fatiga, perill, incomoditats, cansament... quan recorren els 150 km que hi ha de Natzaret a Betlem. En aquest lloc, arriba el moment del part. No hi ha lloc per a ells a la posada. El sistema no l'acull, haurà de néixer a la perifèria. Maria dona a llum en un camp de pastors. Sense mitjans, sense atencions, amb el que duia. Inicis durs per al nou-nat. El van a veure només els pastors de l'entorn, persones sense drets, menypreats i marginats per la societat. També s'hi apropen uns mags, que són el símbol dels buscadors i interpreten els signes de les estrelles. El rei Herodes, el poder despòtic, busca l'infant per matar-lo. La família se sap perseguida i amenaçada. Han de fugir a Egipte. No coneixen la llengua ni els costums. Parteixen de zero i sobreviuen com poden. Es produeix la matança dels innocents, entre el dolor i el plor de les mares. La por de tornar a Judea els obliga a establir-se a Natzaret. Galilea és un niu de rebels i Natzaret un poblet molt pobre, d'on no en pot sortir res de bo. Una infància molt dura, salvada per l'amor de Maria i Josep.

Jesús, quan es converteix en mestre, parla amb autoritat, perquè viu el que predica. Sap respectar les dones, superant els condicionaments històrics de la seva època, que les denigren. Ho ha viscut a casa. Fa molts guariments i sempre rebutja la figura del guru, que se centra en ell mateix. Els seus tractaments situen la

sanació al cor del malalt: «La teva fe t'ha salvat.» Sovint, hi ha contacte físic: toca els ulls del cec i li aplica les mans. No en té prou de guarir la persona sinó que també vetlla perquè es reintegri socialment, tal com li diu al leprós: «Vés a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès.» No n'hi ha prou de guarir la dona que pateix hemorràgies i que li toca el mantell. Necessita que li digui la veritat en públic perquè amb un guariment físic no n'hi ha prou. L'ha de reintegrar socialment i aquest és l'únic camí. Supedita la llei al bé de la persona, per això no té por de guarir en dissabte. No és estrany que Pere, en la seva primera carta, escrigui: «Descarregueu en ell totes les vostres preocupacions, ja que ell mateix té cura de vosaltres.» En definitiva, com diu Jesús: «Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant, és el més important en el Regne del cel.» Es tracta de recuperar l'infant interior i deixar els egos a part.

Jesús mor al Gòlgota, fora de les muralles de la ciutat, fora del sistema. La seva mare que se'l va endur a Egipte quan era molt petit, entén que ara és adult i que ha d'afrontar la vida en la proclamació de la Bona Notícia. No li ho impedeix. L'acompanya al peu de la creu, fins al final.

Catalunya Cristiana, Núm. 1.579 - 24 desembre 2009